

der ikke ligger noget kommissorium for det arbejde, i hvert fald ikke et kommissorium, som vi har kunnet få fat i i Sundhedsudvalget. Vi har rykket for det adskillige gange, og det seneste, vi har fået at vide, er, at der ikke eksisterer noget kommissorium. Det eneste, der eksisterer, er en pressemeddelelse om, at man har sat det arbejde i gang.

Jeg vil gerne høre, om det er sandt, for så synes jeg, at ministeren har et problem.

Hanne Andersen (S):

Sundhedsministeren har redegjort for myndighedernes tilsynsforpligtelse efter centralstyrelsesloven, og her kan jeg ikke tilføje noget. Sundhedsstyrelsen skal altså gribe ind ved overtrædelser eller mangler på sundhedsområdet.

Der er i forbindelse med de mange spørgsmål, der er rejst angående brugen af Boneloc-cement til hoftepatienter, hofteoperationer, rejst tvivl om, hvorvidt Sundhedsstyrelsen har grebet ind. Vi er derfor meget tilfredse med, at Sundhedsministeriet, sundhedsministeren, har besluttet, at der skal iværksættes en samlet uvil dig undersøgelse og beskrivelse af Boneloc-sagen.

Undersøgelsen skal omfatte Boneloc-cementens udvikling, produktion, ibrugtagning og anvendelse i patientbehandlingen. Undersøgelsen skal også omfatte Sundhedsstyrelsens rolle i sagen, og ministeriet har bedt professor Lars Nordskov Nielsen foretage undersøgelsen, og Lars Nordskov Nielsen har påtaget sig opgaven.

Patientforeninger og patienter har bedt om denne undersøgelse. Jeg har også forstået, at der er meget stor tilfredshed med, at professor Lars Nordskov Nielsen har påtaget sig opgaven.

Socialdemokratiet har i mange år været optaget af patienters retsstilling. Derfor har vi også taget initiativet til bl.a. Patientklagenævnet, der begyndte sin virksomhed den 1. januar 1988. Her kan alle patienter – og jeg understreger alle patienter – der er utilfredse med et behandlingsforløb eller et operationsresultat, få en lægelig og retlig vurdering. Det gælder naturligvis også hoftepatienter.

Vi tog samtidig initiativet til patientforsikring, der desværre ikke blev vedtaget første gang, det blev fremsat, og derfor kunne forsikringsordningen ikke træde i kraft fra samme dato. Loven trådte først i kraft den 1. juli 1992, hvilket betyder, at patienter, der har et utilfredsstillende behandlings- eller operationsforløb efter denne dato, kan få erstatning efter patientforsikrings-

loven. Patienter behandlet før denne dato må søge erstatning ved domstolene. Det gælder også alle patienter, og hoftepatienter bliver ikke diskrimineret i forhold til andre.

Patientforeningens advokat har da også indbragt sager for domstolene. Der er foretaget politianmeldelse af læger. Amtsrådsforeningen har rejst sager. Kammeradvokaten er inddraget, alt sammen i anledning af Boneloc-cementen.

Det er altid interessant og ofte nyttigt at opfriske hukommelsen og se på forhistorien. Hukommelsen svigtede ikke. Fremskridtspartiet har ikke været hjælpsomt her i Folketingssalen, når det gælder patientrettigheder. Fremskridtspartiets ordfører sagde ved førstebehandlingen af lov om patientforsikring, og jeg citerer fra Folketingets forhandlinger 1987-88, 1. samling, sp. 6285:

»Vi mener ikke, at et nyt bureaukratisk mon strum, hvad vi forudsår at denne ordning vil udmønte sig i, er ønskeligt, og vi finder ikke denne lov nødvendig – tværtimod.«

Fremskridtspartiets ordfører fortsætter:

»Ydermere mener vi, at denne ordning vil komme til at koste uhyrligt mange penge.«

Da Socialdemokratiet fremsatte forslag om sikkerhedskrav til og kontrolbestemmelser for medikoteknisk udstyr, var hjælpsomheden heller ikke til at få øje på. Partiets ordfører sagde dengang: All right, der kan opstå problemer, men vi mener ikke, det kan begrunde en gennemførelse af dette forslag.

Vi havde været et stykke tættere på at have gode værktøjer, før vi rendte ind i de her problemer, hvis hjælpsomheden havde været til stede.

Patienterne fik rettigheder, når det gælder patientforsikring, og det er vi glade for. Mange hoftepatienter troede, de skulle have en god oplevelse. Det blev det ikke, tværtimod. De oplevede ikke det tilfredsstillende operationsresultat, de med god grund kunne forvente. For mange har det betydet, at de på trods af de nye operationer og behandlinger, der er foretaget for at rette op på skaden, må tåle utrolige og mange smerter, invaliditet og uarbejdsdygtighed. Resultaterne skulle have været bedre livskvalitet, men for mange patienter blev det desværre det modsatte.

Socialdemokratiet mener, at vi nu må afvente den undersøgelse, professor Lars Nordskov Nielsen er gået i gang med, og hvor resultaterne forventes i løbet af 4-5 måneder. Efter vores opfattelse er først og fremmest patienterne bedst tjent med det.